

Ο Α Σ Ω Τ Ο Σ

--- . ---

Ἐσύ, **δέν** φεύγεις στό **βουνό** (Ματ.18,12)
 νά σέ ἀναζητήσω·
 «πορεύεσαι εἰς γῆν **μακράν**», (Λουκ.15,12)
δέν ἔρχομ' ἀπό πίσω.

«**Μέρος οὐσίας** ἤτησας
 νά λάβης, **ἀνευδότης**»· (Λουκ.15,12)
 ἔφθασες ὅπου πόθησες
 «ζώντας ἐκεῖ **ἀσώτως**». (Λουκ.15,13)

Τῶν πόσων ἐστερήθηκες
τῶνιωθα σάν Πατέρας,
 «μετά τῶν **χοίρων** ἔζησες» (Λουκ.15,15)
 καί εἶχες γίνει «**τέρας**»!

Ἡ πεῖνα σ' **ἐξουδένωσε**, (Ψαλ.122,4)
 ἤλθες στά **λογικά** σου, (Λουκ.15,17)
μόνος σου διεπίστωσες
 τήν **ἀδειανή κοιλιά** σου. (ἔ.ἀ.)

Ἐπῆρες τήν ἀπόφαση
σπίτι σου νά γυρίσης,
 στόν στοργικό Πατέρα σου (Λουκ.15,18)
μετάνοια νά δείξης.

Κι' Ἐκεῖνος σέ περίμενε
 μέ **ἀνοιχτή** ἀγκάλη
 καί σ' ἔκλεισε μέσα σ' αὐτήν, (Λουκ.15,20)
 παρ' **ὄλο** σου τό χάλι.

Τόν «μόσχο του τόν **σιτευτό**» (Λουκ.15,23)
 πούχε, γιά **σένα** ἔθυσσε
 κι' **οὐδέποτε** τά σπλάγχνα του
 τά **Πατρικά** του ἔκλεισε!

«Ἦσουν νεκρός κι' **ἀνέζησες**», (Λουκ.15,24)
ξανά «ἦρθες κοντά μου», (Λουκ.15,20)
δέν σέ θωρῶ ὡς δοῦλο μου,
 ἀνήκεις στά **Παιδιά** μου. (Λουκ.15,24)

Ἀφήστε τόν μεγάλο γιό (Λουκ.15,25)
 νά φτάνη ὡς τήν **πόρτα**. (Λουκ.15,28)
 Ὁ **φθόνος** πούχει μέσα του
 θά τοῦ χαρίζη «**χόρτα**». (Λουκ.15,30)

Ἐδέσματα **Βασιλικά**
 στό σπίτι τοῦ **Πατέρα**
δέν θά ξαναύρη ὅπως καί πρίν, (Λουκ.15,23-24)
οὔτε καί «ἄσπρη μέρα»...

Μεγάλη ἢ μετάνοια.
 Ἡ ταπείνωση **ὑψώνει**. (Λουκ.18,14)
 Ὁ φθόνος **ἀμαυρώνει** (Τιτ.3,3)
 Ἡ **Ἀγάπη** πάντα **ἔ ν ὠ ν ε ι** ! (Ρωμ.13,10)

Ὑποσημείωσις: Καλούμενοι οἱ **Ἐπίσκοποι** νά ἐκλέξουν ρόλο, μεταξύ **Πατρός**
 «**ἀναμένοντος ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ** τήν ἐπιστροφήν, τοῦ εἰς χώ-
 ραν μακράν ἀποδημήσαντος καί **ἀσώτως** ζῶντος υἱοῦ των» (Λου-
 κ.15,13), / ἢ πιστοῦ **Ποιμένος**, «**ὃ ἐάν γένηται ἑκατό πρόβατα**
καί πλανηθῇ ἐν ἑξ αὐτῶν, οὐχί ἀφείς τά ἐνενηκόντα ἐννέα ἐπί
τά ὄρη, πορευθεῖς ζητεῖ τό πλανώμενον»; (Ματθ.18,12) Εὐκό-
 λως παρατηρεῖται, ὅτι **σχεδόν ἢ πλειονότης τῶν Ἐπισκόπων**
 -ἐκτός **Ἱεραποστόλων** τινῶν-, τήν τοῦ Ἀσώτου, **πρώτου Πατρός**
 τόν ρόλον προτιμοῦν νά ἐκπροσωπήσουν, τόν τῆς **ἀδρανείας καί**
ἀναμονῆς, παρά τῆς δράσεως καί ἀναζητήσεως, ὅστις καί κόπον,

καί μέριμναν, καί ἀνησυχίαν, καί ψάξιμο, καί τλαιπωρίαν, ἀνάλογον δέ ἐπιμέλειαν καί **φροντίδα** ἀπαιτεῖ.

«**Ταῦτα** ἔδει ποιῆσαι, κακεῖνα **μή** ἀφιέναι» (Ματθ.23,23)

Δέν πρέπει, ἐπ' οὐδενί λόγῳ, νά τίθεται εἰς **δευτέραν** μοῖραν τό ἕτερον ὡς **καθῆκον** τῶν Ἐπισκόπων· πολλῶ μᾶλλον καθ' ὅτι «**ἦλθεν ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τό ἀπολωλός**» (Ματθ.18,11).

Τοῦ **Παύλου** τήν αὐτογνωσίαν φέροντες καί ὁμολογοῦντες μετ' αὐτοῦ «**πρῶτοι τῶν ἁμαρτανόντων εἶναι**» (Α΄Τιμ.1,15).

«**Ἀπολωλότη**» πρόβατα», **ἐαυτούς** πρώτους ἀναγνωρίζειν (Ματθ.18,11).

Ἐπιδεομένους «**αὐτούς** πρῶτον καθαρμοῦ, καί **εἶτα** ἑτέρους καθαῖραι» (Πατερικόν).

Ἐν **πλήρει** ταπεινώσει καί **συντριβῇ καρδίας!**

Γένοιτο!

Ἱερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
14.3.2024